

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 300/2008,

11. märts 2008,

mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽²⁾ võttes arvesse lepituskomitees 16. jaanuaril 2008. heaks kiidetud ühist teksti

ning arvestades järgmist:

(1) Inimeste ja kaupade kaitseks Euroopa Liidus tuleks ennetada õhusõiduki vastu suunatud ebaseaduslikke sekkumisi, mis ohustab tsiviillennundusjulgestust, kehtestades ühiseeskirjad tsiviillennunduse kaitseks. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks sätestada lennundusjulgestuse ühiseeskirjad ja ühised põhistandardid ning luua nende täitmise järelevalve süsteemid.

(2) Tsiviillennundusjulgestuse huvides on üldiselt soovitatav kehtestada 7. detsembri 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 17. lisa ühise tõlgendamise alused.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2320/2002 (millega kehtestatakse tsiviillennundusjulgestuse valdkonna ühiseeskirjad) ⁽³⁾ võeti vastu Ameerika Ühendriikides 11. septembril 2001. aastal toimunud sündmuste tõttu.

Vaja on ühist lähenemisviisi tsiviillennundusjulgestuse valdkonnas ning kaaluda tuleks, mis oleks transpordivaldkonda oluliselt mõjutavate terroriaktide järgselt kõige tõhusam abi pakkumise viis.

⁽¹⁾ ELT C 185, 8.8.2006, lk 17.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. juuni 2006. aasta arvamus (ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 463), nõukogu 11. detsembri 2006. aasta ühine seisukoht (ELT C 70 E, 27.3.2007, lk 21), Euroopa Parlamendi 25. aprilli 2007. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2008. aasta õigusloomega seotud resolutsioon (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 4. märtsi 2008. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 355, 30.12.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 849/2004 (ELT L 158, 30.4.2004, lk 1), parandatud väljaandes ELT L 229, 29.6.2004, lk 3.

(4) Määruse (EÜ) nr 2320/2002 sisu tuleks saadud kogemusi silmas pidades läbi vaadata ja kõnealune määrus tuleks tunnistada kehtetuks ja asendada uue õigusaktiga, mille eesmärk on olemasolevate eeskirjade lihtsustamine, ühtlustamine ja selgitamine ning julgestustaseme parandamine.

(5) Suurema paindlikkuse saavutamiseks selliste julgestusmeetmete ja menetluste vastuvõtmisel, mille eesmärk on vastata riskianalüüside arengule ja võimaldada uue tehnoloogia kasutuselevõttu, tuleks käesolevas määruses sätestada põhimõtted meetmete kohta, mis tuleks võtta tsiviillennunduse kaitsmiseks ebaseadusliku sekkumise eest, vältides sealjuures nende rakendamiseks vajalikesse tehnilistesse ja menetluslikesse üksikasjadesse laskumist.

(6) Käesolevat määrust tuleks kohaldada liikmesriigi territooriumil asuvate tsiviillennundust teenindavate lennujaamade suhtes, sellistes lennujaamades teenuseid osutavate majandustegevuses osalejate suhtes ja sellistele lennujaamadele või selliste lennujaamade kaudu tooteid pakkuvate ja/või teenuseid osutavate üksuste suhtes.

(7) Ilma et see piiraks konventsiooni kuritegude ja mõningate teiste tegude kohta õhusõiduki pardal (Tokyo, 1963), õhusõiduki ebaseadusliku hõivamise vastu võitlemise konventsiooni (Haag, 1970) ja tsiviillennunduse ohutuse vastu suunatud ebaseaduslike tegude tõkestamise konventsiooni (Montreal, 1971) kohaldamist, peaks käesolev määrus samuti hõlmama julgestusmeetmeid, mida kohaldatakse ühenduse lennuettevõtjate õhusõiduki pardal või lennu ajal.

(8) Iga liikmesriigi pädevusse jääb otsustada, parda julgestustöötajate kasutamise üle nende poolt välja antud lennutegevusluba omavate lennuettevõtjate lendudel ning tagada vastavalt Chicago konventsiooni 17. lisa punktile 4.7.7 ja nimetatud konventsiooni tingimustele, et sellised julgestustöötajad on riigiteenistujad, kes on spetsiaalselt selleks otstarbeks välja valitud ja koolitatud, võttes arvesse julgestus- ja ohutusnõudeid õhusõiduki pardal.

- (9) Eri liiki tsiviillennunduse puhul ei pruugi ohutase olla sama. Lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite kehtestamisel tuleks erandite lubamiseks arvesse võtta õhusõiduki suurust ning lendude iseloomu ja/või sagedust lennujaamades.
- (10) Liikmesriikidel tuleks riskianalüüsi alusel lubada ka käesolevas määruses sätestatud rangemate meetmete kohaldamist.
- (11) Kolmandad riigid võivad nõuda käesolevas määruses sätestatud meetmetest erinevate meetmete kohaldamist liikmesriigi lennujaamast kolmandasse riiki väljuvate lendude või kolmandast riigist ülendude suhtes. Ilma et see siiski piiraks mis tahes selliste kahepoolsete kokkulepete kohaldamist, milles üks osaline on ühendus, peaks komisjonil olema võimalik kontrollida kolmanda riigi nõutavaid meetmeid.
- (12) Isegi kui ühe liikmesriigi piires võib olla lennundusjulgestusse kaasatud kaks või rohkem asutust, peaks iga liikmesriik määrama ühe ametiasutuse, kes vastutab julgestusstandardite rakendamise koordineerimise ja järelevalve eest.
- (13) Lennundusjulgestuses ühiste põhistandardite rakendamise kohustuste määratlemiseks ja majandustegevuses osalejatele ja muudele üksustele sel eesmärgil vajalike meetmete kirjeldamiseks peaks iga liikmesriik koostama siseriikliku tsiviillennunduse julgestuseprogrammi. Peale selle peaks iga lennujaama käitaja, lennuettevõtja ja lennundusjulgestusstandardeid rakendav üksus koostama, kohaldama ja haldama julgestuseprogrammi, et täita nii käesoleva määruse kui ka mis tahes kohaldatava siseriikliku tsiviillennunduse julgestuseprogrammi nõudeid.
- (14) Käesoleva määruse ja siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi täitmise kontrollimiseks peaks iga liikmesriik koostama siseriikliku programmi ja tagama selle rakendamise, et kontrollida tsiviillennundusjulgestuse taset ja kvaliteeti.
- (15) Liikmesriikides käesoleva määruse kohaldamise kontrollimiseks ning samuti lennundusjulgestuse parandamiseks ettepanekute tegemiseks peaks komisjon korraldama inspekteerimisi, sealhulgas ette teatamata inspekteerimisi.
- (16) Üldjuhul peaks komisjon avaldama meetmed, mis mõjutavad otseselt reisijaid. Tundlikku julgeolekuteavet sisaldavaid rakendusakte, milles sätestatakse ühismeetmed ja menetlused ühiste põhistandardite kehtestamiseks, tuleks koos komisjoni inspekteerimisaruannete ja pädevate ametiasutuste vastustega käsitleda „Euroopa Liidu salastatud teabena” komisjoni 29. novembri 2001. aasta otsuses 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom (millega muudetakse komisjoni kodukorda) ⁽¹⁾ määratletud tähenduses. Neid materjale ei tohiks avaldada ja need tuleks teha kättesaadavaks ainult õigustatud huviga majandustegevuses osalejatele ja üksustele.
- (17) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.
- (18) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu üldmeetmeid, mille eesmärk on muuta ühiste põhistandardite vähem olulisi sätteid, neid täiendades, kehtestada kriteeriumid, mille kohaselt liikmesriikidel on võimalik teha erandeid ühistest põhistandarditest ja võtta vastu alternatiivsed julgestusmeetmed, millega tagatakse kohaliku riskianalüüsi kohane piisav kaitse, ning võtta vastu siseriiklike lennundusjulgestuse järelevalve programmide kriteeriumid. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda uute vähem oluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (19) Kui tungiva kiireloomulisuse tõttu ei ole võimalik kinni pidada kontrolliga regulatiivmenetluse tavatähtaegadest, peaks komisjon saama tsiviillennunduse julgestamise ühiseeskirjade vastuvõtmiseks kohaldada otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikes 6 sätestatud kiirmenetlust.
- (20) Tuleks edendada „ühiekordse kontrollimise” (*one-stop-security*) eesmärki kõikide Euroopa Liidus toimuvate lendude puhul.
- (21) Lisaks sellele ei peaks olema vajalik kolmandast riigist saabuvate lendude reisijate ja/või nende pagasi uuesti läbivaatamine, kui asjaomase kolmanda riigi lennundusjulgestuse standardid on samaväärsed käesolevas määruses sätestatutega. Seega ja ilma, et see mõjutaks ühegi liikmesriigi õigust kohaldada rangemaid meetmeid ning ühenduse ja liikmesriikide vastavaid pädevusi, tuleks julgustada selliseid komisjoni otsuseid ja vajaduse korral selliseid kokkuleppeid ühenduse ja kolmandate riikide vahel, milles tunnustatakse, et kolmandas riigis kohaldatud julgestusstandardid on ühiste standarditega samaväärsed, kuna nii edendatakse ühekordset kontrollimist.
- (22) Käesolev määrus ei piira lennuohutuseeskirjade, sealhulgas ohtlike kaupade vedu käsitlevate eeskirjade kohaldamist.

⁽¹⁾ EÜT L 317, 3.12.2001, lk 1. Otsust on viimati muudetud otsusega 2006/548/EÜ, Euratom (ELT L 215, 5.8.2006, lk 38).

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

- (23) Käesoleva määruse sätete rikkumise korral tuleks ette näha karistused. Need karistused, mis võivad olla kas tsiviil- või halduskaristused, peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (24) Cordobas 18. septembril 2006. aastal Gibraltarit käsitleva dialoogi foorumi esimesel ministrite kohtumisel kokku lepitud lennujaama käsitlev ministrite deklaratsioon asendab Londonis 2. detsembril 1987. aastal esitatud ühisdeklaratsiooni lennujaama kohta ning selle täiel määral järgimist loetakse 1987. aasta deklaratsiooni järgimiseks.
- (25) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt tsiviillennunduse kaitsmist ebaseaduslike sekkumiste eest ja aluse loomist Chicago konventsiooni 17. lisa ühiseks tõlgendamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ja neid on käesoleva määruse ulatuse ja mõju tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärgid

1. Käesolevas määruses kehtestatakse ühiseeskirjad tsiviillennunduse kaitsmiseks ebaseadusliku sekkumise eest, mis ohustab tsiviillennundusjulgestust.

Samuti kehtestatakse kõnealuses määruses Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 17.-lisa ühise tõlgendamise alused.

2. Lõikes 1 sätestatud eesmärkide saavutamise vahendid on järgmised:

- a) lennundusjulgestuse ühiseeskirjade ja ühiste põhistandardite kehtestamine;
- b) nõuete täitmise järelevalve mehhanismid.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse:

- a) kõikide liikmesriigi territooriumil asuvate lennujaamade või lennujaamade osade suhtes, mida ei kasutata üksnes sõjalisel otstarbel;

- b) kõikide majandustegevuses osalejate, sealhulgas lennuettevõtjate suhtes, kes osutavad teenuseid punktis a osutatud lennujaamades;
- c) kõikide üksuste suhtes, kes kohaldavad lennujaamas või lennujaamast väljaspool asuvates hoonetes lennundusjulgestusstandardeid ja kes punktis a osutatud lennujaamadele või nende kaudu pakuvad tooteid ja/või osutavad teenuseid.

2. Käesoleva määruse kohaldamisest Gibraltar lennujaama suhtes ei järeldu, et see mõjutaks Hispaania Kuningriigi ja Ühendkuningriigi õiguslikke positsioone nende vaidluses selle territooriumi suveräänsuse üle, kus lennujaam paikneb.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „tsiviillennundus” — mis tahes tsiviilõhusõiduki poolt teostatav lennundustegevus, välja arvatud riiklike õhusõidukite teostatavad lennud, millele on osutatud Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni artiklis 3;
2. „lennundusjulgestus” — meetmete ning inim- ja materiaalse ressursside kogum, mille eesmärk on kaitsta tsiviillennundust ebaseadusliku sekkumise eest, mis ohustab tsiviillennundusjulgestust;
3. „majandustegevuses osaleja” — isik, organisatsioon või ettevõtte, kes tegutseb või pakub oma teenuseid lennutranspordi valdkonnas;
4. „lennuettevõtja” — kehtiva lennutegevusloaga või samaväärse loaga õhuvettevõtja;
5. „ühenduse lennuettevõtja” — lennuettevõtja, kellel on kehtiv lennutegevusluba, mille liikmesriik on väljastanud nõukogu 23. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2407/92 (lennuettevõtjatele lennutegevuslubade väljaandmise kohta) ⁽¹⁾ kohaselt;
6. „üksus” — isik, organisatsioon või ettevõtte, v.a majandustegevuses osaleja;
7. „keelatud esemed” — relvad, lõhkeained või muud ohtlikud seadeldised, esemed või ained, mida võib kasutada tsiviillennunduse turvalisust ohustavaks ebaseaduslikuks sekkumiseks;
8. „läbivaatus” — keelatud esemete tuvastamiseks ja/või leidmiseks ette nähtud tehniliste või muude vahendite kasutamine;

⁽¹⁾ EÜT L 240, 24.8.1992, lk 1.

9. „julgestuskontrolli meetmed” — selliste vahendite kasutamine, mille abil on võimalik ära hoida keelatud esemete kaasavõtmist;
10. „juurdepääsu kontroll” — nende vahendite kasutamine, mille abil võidakse ära hoida isikute või sõidukite või mõlemate ilma loata sisenemist;
11. „lennuala” — lennujaama liiklusalala, sellega piirnev maastik ja ehitised või nende osad, millele juurdepääs on piiratud;
12. „avatud ala” — lennujaama, sellega piirneva maastiku ja ehitiste või nende osade alad, mis ei ole lennuala;
13. „julgestuspiiranguala” — lennujaama lennuala osa, kus lisaks juurdepääsu piiramisele kohaldatakse ka muid lennundusjulgestusstandardeid;
14. „piiritletud ala” — ala, mis on eraldatud juurdepääsu kontrolli abil kas julgestuspiirangualadest, või kui piiritletud ala kujutab endast julgestuspiiranguala, siis lennujaama muudest julgestuspiirangualadest;
15. „taustakontroll” — isiku dokumenteeritud tuvastamine, sealhulgas tema võimaliku kriminaalse tausta kontrollimine, mis on osa hinnangust isiku sobilikkusele pääsuks saatjata julgestuspiirangualadele;
16. „transfeerreisijad, -pagas, -last või -post” — reisijad, pagas, last või post, mis väljub lennujaamast muu õhusõiduki pardal kui see, millega nad lennujaama saabusid;
17. „transiitreisijad, -pagas, -last või -post” — reisijad, pagas, last või post, mis väljub lennujaamast sama õhusõiduki pardal, millega nad lennujaama saabusid;
18. „võimalikku ohtu kujutav reisija” — reisija, kes on kas deporteeritu, on sisserände seisukohalt vastuvõetamatu isik või on seaduslikult kinnipeetav;
19. „käsipagas” — pagas, mis on ette nähtud õhusõiduki salongis vedamiseks;
20. „registreeritud pagas” — pagas, mis on ette nähtud õhusõiduki lastiruumis vedamiseks;
21. „reisijaga koos liikuv registreeritud pagas” — pagas, mida veetakse selle õhusõiduki lastiruumis, mille on registreerinud lennule sama lennuga reisiv reisija;
22. „lennuettevõtja post” — post, mille saatja ja vastuvõtja on lennuettevõtja;
23. „lennuettevõtja saadets” — saadets, mille saatja ja vastuvõtja on lennuettevõtja või mida lennuettevõtja ise kasutab;
24. „post” — vastavalt Ülemaailmse Postiliidu eeskirjadele postiasutuse hoole all olevad ning postiasutuste edastamise eesmärgil veetavad kirjad ja muud postisaadetised, välja arvatud lennuettevõtja post;
25. „last” — õhusõiduki pardal vedamiseks ette nähtud mis tahes vara, mis ei ole pagas, post, lennuettevõtja post, lennuettevõtja saadets ega pardavarud;
26. „kokkuleppeline esindaja” — lennuettevõtja, esindaja, ekspediitor või muu üksus, kes tagab lasti või posti suhtes julgestuskontrolli meetmete kohaldamise;
27. „tuntud saatja” — saatja, kes on loovutanud oma kulul lasti või posti õhuveoks ja kelle menetlused vastavad ühistele julgestuseeskirjadele ja -standarditele määral, mis lubab seda lasti või posti vedada mis tahes õhusõiduki pardal;
28. „esindaja teenuseid kasutav kaubasaatja” — saatja, kes on loovutanud oma kulul lasti või posti õhuveoks ja kelle meetmed vastavad ühistele julgestuseeskirjadele ja -standarditele määral, mis lubab lasti vedada kaubalennuki pardal või posti postilennuki pardal;
29. „õhusõiduki julgestuskontroll” — õhusõiduki sisemuse nende osade kontrollimine, millele reisijatel võis olla juurdepääs, ning lastiruumi kontrollimine eesmärgiga avastada keelatud esemed ja ebaseaduslikud sekkumised õhusõiduki suhtes;
30. „õhusõiduki julgestusotstarbeline läbiotsimine” — õhusõiduki sisemuse ja juurdepääsetavate väliste osade kontroll eesmärgiga avastada keelatud esemed ja õhusõiduki turvalisust ohustav ebaseaduslik sekkumine;
31. „parda julgestustöötaja” — isik, kelle riik on võtnud tööle tema poolt välja antud lennutegevusloaga lennuettevõtja õhusõidukis reisimiseks eesmärgiga kaitsta nimetatud õhusõidukit ja selles viibijaid ebaseadusliku sekkumise eest, mis ohustab lennu turvalisust.

Artikkel 4

Ühised põhistandardid

1. Ühised põhistandardid tsiviilennunduse kaitsmiseks tsiviilennunduse turvalisust, ohustava ebaseadusliku sekkumise eest on sätestatud lisas.

Täiendavad ühised põhistandardid, mis ei ole käesoleva määruse jõustumise ajal veel määruses sätestatud, lisatakse lisasse EÜ asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras.

2. Üldmeetmed, mille eesmärk on muuta lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite vähem olulisi sätteid, neid täiendades, võetakse vastu vastavalt artikli 19 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Need üldmeetmed käsitlevad järgmist:

- a) läbivaatuse lubatud meetodid;
- b) esemete kategooriad, mis võidakse keelustada;
- c) juurdepääsu kontrolli puhul tingimused juurdepääsu lubamiseks lennualadele ja julgestuspiirangualadele;
- d) sõidukite kontrolli ja ning õhusõidukite julgestuskontrolli ja julgestusotstarbelise läbiotsimise lubatud meetodid;
- e) kolmandate riikide julgestusstandardite samaväärsuse tunnustamise kriteeriumid;
- f) tingimused, mille alusel kohaldatakse lasti ja posti suhtes läbivaatust või muid julgestuskontrolli meetmeid, ning kokkuleppeliste esindajate, tuntud saatjate ja esindaja teenuseid kasutavate kaubasaatjate kinnitamise või määramise kord;
- g) tingimused, mille alusel kohaldatakse lennuettevõtja posti ja lennuettevõtja saadetiste suhtes läbivaatust või muid julgestuskontrolli meetmeid;
- h) tingimused, mille alusel kohaldatakse pardavarude ja lennujaama varude suhtes läbivaatust või muid julgestuskontrolli meetmeid, ning kokkuleppeliste tarnijate ja tuntud tarnijate kinnitamise või määramise kord;
- i) julgestuspiirangualade kriitiliste osade määramise kriteeriumid;
- j) personali töölevõtmise kriteeriumid ja väljaõppe meetodid;
- k) tingimused, mis võivad olla julgestusalaste erinõuete kohaldamise või julgestuskontrolli meetmetest vabastamise aluseks; ning
- l) mis tahes üldmeetmed, mille eesmärk on muuta, neid täiendades, lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite vähem olulisi sätteid, mis ei ole käesoleva määruse jõustumise ajal veel määrukses sätestatud.

Eriti kiireloomulistel juhtudel võib komisjon kohaldada artikli 19 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust.

3. Lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite ja lõikes 2 osutatud üldmeetmete rakendamise üksikasjalikud meetmed sätestatakse vastavalt artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele.

Need meetmed hõlmavad järgmist:

- a) läbivaatuse tingimused ja kord;
- b) keelatud esemete loetelu;
- c) juurdepääsu kontrolli tingimused ja kord;
- d) sõidukite kontrolli, õhusõiduki julgestuskontrolli ja õhusõiduki julgestusotstarbelise läbiotsimise tingimused ja kord;
- e) otsused, millega tunnustatakse kolmandas riigis kohaldatavate julgestusstandardite samaväärsust;
- f) lasti ja posti puhul kokkuleppeliste esindajate, tuntud saatjate ja esindaja teenuseid kasutavate kaubasaatjate kinnitamise või määramise kord ning nende kohustused;
- g) lennuettevõtja posti ja lennuettevõtja saadetiste suhtes kohaldatavate julgestuskontrolli meetmete tingimused ja kord;
- h) pardavarude ja lennujaamade varude puhul kokkuleppeliste tarnijate ja tuntud tarnijate kinnitamise või määramise kord ning nende kohustused;
- i) julgestuspiiranguala kriitiliste osade määratlus;
- j) personali töölevõtmine ja nõuded väljaõppele;
- k) julgestusalased erinõuded või julgestuskontrolli meetmetest vabastamine;
- l) julgestusseadmete tehnilised kirjeldused ning nende heakskiitmise ja kasutamise kord;
- m) tingimused ja kord seoses võimalikku ohtu kujutavate reisijate kohtlemisega.

4. Muutes käesolevat määrust otsusega vastavalt artikli 19 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, sätestab komisjon kriteeriumid, mille kohaselt liikmesriikidel on võimalik erandina lõikes 1 osutatud ühistest põhistandarditest võtta vastu alternatiivsed julgestusmeetmed, millega tagatakse piisav kaitse kohaliku riskianalüüsi põhjal. Selliste alternatiivsete meetmete kasutamine on põhjendatud õhusõiduki suuruse, lennutegevuse või muude asjasepuutuvate tegevuste olemuse, ulatuse või sagedusega seotud asjaoludega.

Eriti kiireloomulistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 19 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust.

Liikmesriigid teatavad nendest meetmetest komisjonile.

5. Liikmesriigid tagavad oma territooriumil lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite kohaldamise. Kui liikmesriigil on alust arvata, et julgestusalase rikkumisega on turvalisust ohustatud, tagab ta asjakohaste ja koheste meetmete kohaldamise rikkumise kõrvaldamiseks ning tsiviillennunduse jätkuva turvalisuse tagamiseks.

Artikkel 5

Julgestuskulud

Vastavalt asjakohastele ühenduse õigusnormidele võib iga liikmesriik kindlaks määrata, mis asjaoludel ja ulatuses peaksid tsiviillennunduse kaitsmiseks ebaseadusliku sekkumise vastu võetud julgestusmeetmete kulud olema käesoleva määruse kohaselt kantud riigi, lennujaama üksuste, lennuettevõtjate, teiste vastutavate ametite või kasutajate poolt. Vajaduse korral ja kooskõlas ühenduse õigusega võivad liikmesriigid koos kasutajatega osaleda nende kulude tasumises, mis tekivad seoses käesoleva määruse kohaselt võetavate rangemate julgestusmeetmetega. Teostatavas ulatuses on mis tahes tasud või julgestuskulude ülekandmised otseselt seotud vastavate julgestusteenuste osutamise kuludega ning nende eesmärk ei tohi olla asjakohastest kuludest suuremate kulude hüvitamine.

Artikkel 6

Liikmesriikide kohaldatavad rangemad meetmed

1. Liikmesriigid võivad kohaldada artiklis 4 osutatud ühistest põhistandarditest rangemaid meetmeid. Seda tehes peavad nad tegetsema riskianalüüsi põhjal ja ühenduse õigust järgides. Rangemad meetmed käsitletava riski suhtes peavad olema asjakohased, objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed.

2. Pärast nende meetmete kohaldamist teatavad liikmesriigid neist võimalikult kiiresti komisjonile. Kõnealuse teabe saamisel edastab komisjon selle teabe teistele liikmesriikidele.

3. Liikmesriigid ei ole kohustatud komisjoni teavitama, kui asjaomased meetmed piirduvad teatava lennuga konkreetsel kuupäeval.

Artikkel 7

Kolmandate riikide nõutavad julgestusmeetmed

1. Ilma et see piiraks mis tahes selliste kahepoolsete kokkulepete kohaldamist, milles üks osaline on ühendus, teavitab liikmesriik komisjoni kolmanda riigi nõutavatest meetmetest, kui need erinevad artiklis 4 osutatud ühistest põhistandarditest liikmesriigi lennujaamast kolmandasse riiki väljuvate lendude või kolmandast riigist ülelendude suhtes.

2. Asjaomase liikmesriigi taotlusel või omal algatusel kontrollib komisjon lõikes 1 osutatud mis tahes meetmete kohaldamist ning võib vastavalt artikli 19 lõikes 2 osutatud menetlusele koostada nõuetekohase vastuse asjaomasele kolmandale riigile.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui:

- a) asjaomane liikmesriik kohaldab asjaomaseid meetmeid vastavalt artiklile 6 või
- b) kolmanda riigi nõue piirduv teatava lennuga konkreetsel kuupäeval.

Artikkel 8

Koostöö Rahvusvahelise Tsiiviillennunduse Organisatsiooniga (ICAO)

Ilma et see piiraks EÜ asutamislepingu artikli 300 kohaldamist, võib komisjon sõlmida Rahvusvahelise Tsiiviillennunduse Organisatsiooniga auditeid käsitleva vastastikuse mõistmise memorandumi, et vältida Chicago konventsiooni artikli 17. liikmesriikidepoolse järgimise kontrollimise dubleerimist.

Artikkel 9

Pädev asutus

Kui ühe liikmesriigi piires on tsiiviillennundusjulgestusse kaasatud kaks või rohkem asutust, määrab liikmesriik ühe asutuse (edaspidi „pädev asutus“), kes vastutab artiklis 4 osutatud ühiste põhistandardite rakendamise koordineerimise ja järelevalve eest.

Artikkel 10

Siseriiklik tsiiviillennunduse julgestusprogramm

1. Iga liikmesriik koostab siseriikliku tsiiviillennunduse julgestusprogrammi ning kohaldab ja haldab seda.

Kõnealuses programmis määratletakse artiklis 4 osutatud ühiste põhistandardite rakendamisega seotud kohustused ja kirjeldatakse majandustegevuses osalejate ja üksuste poolt sel eesmärgil nõutavaid meetmeid.

2. Pädev asutus teeb siseriikliku tsiiviillennunduse julgestusprogrammi asjakohased osad teadmisyajaduse põhimõttel kirjalikult kättesaadavaks vaid neile majandustegevuses osalejatele ja üksustele, kellel on tema arvates nende vastu õigustatud huvi.

Artikkel 11

Siseriiklik lennundusjulgestuse järelevalve programm

1. Iga liikmesriik koostab siseriikliku lennundusjulgestuse järelevalve programmi ning kohaldab ja haldab seda.

Nimetatud programm võimaldab liikmesriigil jälgida tsiviillennundusjulgestuse kvaliteeti, et kontrollida käesoleva määruse ja siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi täitmist.

2. Siseriikliku lennundusjulgestuse järelevalve programmi puudutavad erinõuded võetakse vastu, muutes käesolevat määrust lisa lisamise kaudu artikli 19 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluses.

Eriti kiireloomulistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 19 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust.

Programm võimaldab puudusi kiiresti avastada ja kõrvaldada. Samuti sätestatakse selles programmis, et pädev asutus kontrollib otseselt (või kontrollimine toimub tema järelevalve all) ja regulaarselt kõiki lennundusjulgestusstandardite rakendamise eest vastutavaid lennujaamu, majandustegevuses osalejaid ja üksusi, kes asuvad asjaomase liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 12

Lennujaama julgestusprogramm

1. Iga lennujaama käitaja koostab, kohaldab lennujaama julgestusprogrammi ning kohaldab ja haldab seda.

Kõnealus programmis kirjeldatakse meetodeid ja menetlusi, mida lennujaama käitaja peab järgima, et täita nii käesolevat määrust kui ka lennujaama asukohaliikmesriigi siseriiklikku tsiviillennunduse julgestusprogrammi.

Programm sisaldab sisemise kvaliteedikontrolli sätteid, milles kirjeldatakse, kuidas lennujaama käitaja kontrollib nende meetodite ja menetluste täitmist.

2. Lennujaama julgestusprogramm esitatakse pädevale asutusele, kes võib vajaduse korral võtta edasisi meetmeid.

Artikkel 13

Lennuettevõtja julgestusprogramm

1. Iga lennuettevõtja koostab, kohaldab ja haldab lennuettevõtja julgestusprogrammi.

Kõnealus programmis kirjeldatakse meetodeid ja menetlusi, mida lennuettevõtja peab järgima, et täita nii käesolevat määrust kui ka teenuste osutamise lennujaama liikmesriigi siseriiklikku tsiviillennunduse julgestusprogrammi.

Programm sisaldab sisemise kvaliteedikontrolli sätteid, milles kirjeldatakse, kuidas lennuettevõtja kontrollib nende meetodite ja menetluste täitmist.

2. Taotluse korral esitatakse lennuettevõtja julgestusprogramm pädevale asutusele, kes võib vajaduse korral võtta edasisi meetmeid.

3. Kui ühenduse lennuettevõtja julgestusprogramm on selle liikmesriigi, kes annab lennuettevõtjale lennutegevusloa pädeva asutuse poolt kinnitatud, tunnustavad teda kõik liikmesriigid kui lennuettevõtjat, kelle puhul on täidetud lõikes 1 sätestatud nõuded. See ei piira liikmesriigi õigust nõuda mis tahes lennuettevõtjalt täpsustusi:

- a) artikli 6 kohaste liikmesriigi poolt kohaldatavate julgestusmeetmete rakendamise kohta ja/või
- b) teenindatavate lennujaamade suhtes kohalike meetmete rakendamise kohta.

Artikkel 14

Üksuse julgestusprogramm

1. Iga üksus, kes peab artiklis 10 osutatud siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi alusel kohaldama lennundusjulgestusstandardeid, koostab julgestusprogrammi ning kohaldab ja haldab seda.

Kõnealus programmis kirjeldatakse meetodeid ja menetlusi, mida üksus peab järgima, et täita liikmesriigi siseriiklikku tsiviillennunduse julgestusprogrammi seoses oma tegevusega liikmesriigis.

Programm sisaldab sisemise kvaliteedikontrolli sätteid, milles kirjeldatakse, kuidas üksus ise kontrollib nende meetodite ja menetluste täitmist.

2. Taotluse korral esitatakse lennundusjulgestusstandardeid kohaldava üksuse julgestusprogramm pädevale ametiasutusele, mis võib vajaduse korral võtta edasisi meetmeid.

Artikkel 15

Komisjoni inspekteerimised

1. Komisjon koostöös asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega korraldab inspekteerimisi, sealhulgas lennundusjulgestusstandardeid rakendavate lennujaamade, majandustegevuses osalejate ja üksuste inspekteerimisi, et kontrollida käesoleva määruse kohaldamist liikmesriikides ning vajaduse korral teha soovitusi lennundusjulgestuse tõhustamiseks. Sel eesmärgil teavitab pädev asutus komisjoni kirjalikult kõikidest tema territooriumil asuvatest tsiviillennundust teenindavatest muudest tsiviillennujaamadest, mis ei ole hõlmatud artikli 4 lõikega 4.

Komisjoni inspekteerimiste korraldamise menetlused võetakse vastu artikli 19 lõikes 2 osutatud korras.

2. Komisjon ei teata ette lennundusjulgestusstandardeid kohaldavate lennujaamade, majandustegevuses osalejate ja üksuste inspekteerimisest. Aegsasti enne inspekteerimist teavitab komisjon sellest asjaomast liikmesriiki.

3. Iga komisjoni inspekteerimisaruanne edastatakse asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele, kes oma vastuses sätestab meetmed mis tahes tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks.

Aruanne ja pädeva asutuse vastus edastatakse seejärel teiste liikmesriikide pädevatele asutustele.

Artikkel 16

Aastaaruanne

Igal aastal esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ja liikmesriikidele aruande, milles neid teavitatakse käesoleva määruse kohaldamisest ja selle mõjust lennundusjulgestuse parandamisele.

Artikkel 17

Sidusrühmade nõuanderühm

Ilma et see piiraks artiklis 19 osutatud komitee rolli, moodustab komisjon sidusrühmade lennundusjulgestuse nõuanderühma, mis koosneb Euroopa esindusorganisatsioonidest, mis tegelevad lennundusjulgestusega või on sellest otseselt mõjutatud. Rühma roll on ainult komisjoni nõustamine. Artiklis 19 osutatud komitee teavitab sidusrühmade nõuanderühma kogu õigusloomemenetluse käigus.

Artikkel 18

Teabelevi

Üldjuhul avaldab komisjon meetmed, mis mõjutavad otseselt reisijaid. Järgmisi dokumente käsitatakse siiski „Euroopa Liidu salastatud teabena” komisjoni 29. novembri 2001. aasta otsuse 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom (millega muudetakse komisjoni kodukorda) tähenduses:

- meetmed ja menetlused, millele on osutatud artikli 4 lõigetes 3 ja 4, artikli 6 lõikes 1 ja artikli 7 lõikes 1, kui need sisaldavad tundlikku julgeolekuteavet teavet;
- komisjoni inspekteerimisaruanded ja pädevate asutuste vastused, millele on osutatud artikli 15 lõikes 3.

Artikkel 19

Komitee

- Komisjoni abistab komitee.
- Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse üks kuu.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2, 4 ja 6 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 20

Ühenduse ja kolmandate riikide vahelised kokkulepped

Kui see on asjakohane ja kooskõlas ühenduse õigusega, tuleks kokkulepped, milles tunnustatakse, et kolmandates riikides kohaldatavad julgestusstandardid on ühenduse standarditega samaväärsed, lisada ühenduse ja kolmanda riigi vahelistesse lennunduskokkulepetesse EÜ asutamislepingu artikli 300 kohaselt, et edendada „ühekordse kontrollimise” eesmärki kõikide Euroopa Liidu kolmandate riikide vaheliste lendude puhul.

Artikkel 21

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad käesoleva määruse sätete rikkumise korral kohaldatavaid karistusi käsitlevad eeskirjad ja võtavad kõik vajalikud meetmed nende eeskirjade rakendamise tagamiseks. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 22

Komisjoni aruanne rahastamise kohta

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2008 aruande tsiviil-lennunduse julgestusmeetmetega seotud kulude rahastamise põhimõtete kohta. Aruandes kaalutakse, milliseid samme tuleb astuda tagamaks, et julgestusega seotud tasusid kasutatakse ainult julgestuskulude katmiseks, ning parandamaks selliste tasude läbi-paistvust. Samuti käsitletakse aruandes põhimõtteid, mis on vajalikud, et kindlustada moonutamata konkurentsi lennujaamade vahel ja lennuettevõtjate vahel, ning erinevaid meetodeid tarbijate kaitse tagamiseks seoses julgestusmeetmete kulude jaotumisega maksumaksjate ja kasutajate vahel. Vajaduse korral lisatakse nimetatud komisjoni aruandele vastav õigusakti ettepanek.

Artikkel 23

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 2320/2002 tunnistatakse kehtetuks.

*Artikkel 24***Jõustumine**

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Seda kohaldatakse alates kuupäevast, mis on täpsustatud vastavalt artikli 4 lõigetes 2 ja 3 osutatud menetlustele vastu võetud rakenduseeskirjades, kuid mitte hiljem kui 24 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist.

3. Erandina lõikest 2 kohaldatakse artikli 4 lõikeid 2 kuni 4, artiklit 8, artikli 11 lõiget 2, artikli 15 lõike 1 teist lõiku ning artikleid 17, 19 ja 22 alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 11. märts 2008

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
J. LENARČIČ

LISA

**ÜHISED PÕHISTANDARDID TSIVIILENNUNDUSE KAITSMISEKS EBASEADUSLIKU SEKKUMISE EEST
(ARTIKKEL 4)**

1. LENNUJAAMA JULGESTUS

1.1. Lennujaama planeerimisnõuded

1. Uute lennujaamrajatiste projekteerimisel ja ehitamisel või olemasolevate lennujaamarajatiste muutmisel võetakse täielikult arvesse käesolevas lisas sätestatud ühiste põhistandardite rakendamise nõudeid ja rakendusakte.
2. Lennujaamades kehtestatakse järgmised alad:
 - a) avatud ala;
 - b) lennuala;
 - c) julgestuspiirangualad ning
 - d) julgestuspiirangualade kriitilised osad.

1.2. Juurdepääsu kontroll

1. Juurdepääsu lennualale piiratakse, et ära hoida isikute ja sõidukite loata sisenemist nimetatud aladele.
2. Juurdepääsu julgestuspiirangualadele kontrollitakse, et tagada, et loata isikud ja sõidukid nimetatud aladele ei sisene.
3. Isikutele ja sõidukitele võib lubada juurdepääsu lennualale ja julgestuspiirangualadele, kui nad vastavad nõutavatele julgestustingimustele.
4. Isikud, sealhulgas lennumeeskonna liikmed, peavad edukalt läbima taustakontrolli, enne kui neile väljastatakse meeskonnaliikme sertifikaat või julgestuspiirangualadele saatjata pääsu võimaldav läbipääsuluba.

1.3. Muude isikute kui reisijate ja nendega kaasas olevate esemete läbivaatus

1. Muud isikud ja nendega kaasas olevad esemed vaadatakse enne julgestuspiirangualale lubamist läbi korduva pistelise kontrolli põhimõttel, et ära hoida keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.
2. Muud isikud kui reisijad ja nendega kaasas olevad esemed vaadatakse enne julgestuspiirangualale kriitilistesse aladesse lubamist läbi, et ära hoida keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.

1.4. Sõidukite kontroll

Julgestuspiirangualadele sisenevaid sõidukeid kontrollitakse, et ära hoida keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.

1.5. Järelevalve, patrullid ja muud füüsilised julgestuskontrolli meetodid

Lennujaamades ja vajaduse korral nendega piirnevatel avaliku juurdepääsuga aladel teostatakse järelevalvet, patrulle ja rakendatakse muid füüsilisi julgestuskontrolli meetmeid, et tuvastada kahtlase käitumisega isikud ning ohualtid alad, mida võidakse ära kasutada ebaseaduslikuks sekkumiseks, ja hoida ära selliseid tegusid.

2. LENNUJAAMADE PIIRITLETUD ALAD

Õhusõidukid, mis on pargitud lennujaamade piiritletud aladele, mille suhtes kohaldatakse artikli 4 lõikes 4 osutatud alternatiivseid meetmeid, eraldatakse õhusõidukitest, mille suhtes kohaldatakse täielikult ühiseid põhistandardeid tagamaks, et õhusõidukite, reisijate, pagasi, lasti ja posti suhtes kohaldatavaid julgestusstandardeid ei rikutaks.

3. ÕHUSÕIDUKI JULGESTUS

1. Õhusõidukile tehakse enne väljalendu julgestuskontroll või viiakse läbi õhusõiduki julgestusotstarbeline läbiotsimine tagamaks, et pardal ei ole keelatud esemeid. Transiitõhusõidukite suhtes võib kohaldada muid kohaseid meetmeid.
2. Iga õhusõidukit kaitstakse ebaseadusliku sekkumise eest.

4. REISIJAD JA KÄSIPAGAS

4.1. Reisijate ja käsipagasi läbivaatus

1. Kõik reisi alustavad, transfeer- ja transiitreisijad ning nende käsipagas vaadatakse läbi, et ära hoida keelatud esemete viimist julgestuspiiranguladele ja õhusõiduki pardale.
2. Transfeerreisijad ja nende käsipagasi võib läbivaatusest vabastada, kui:
 - a) nad saabuvad liikmesriigist, välja arvatud juhul, kui komisjon või see liikmesriik on edastanud teabe, et neid reisijaid ja nende käsipagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinutena, või
 - b) nad saabuvad kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnistatud samaväärseks ühiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluse kohaselt.
3. Transiitreisijaid ja nende käsipagasi võib läbivaatusest vabastada, kui:
 - a) nad jäävad õhusõiduki pardale või
 - b) nad ei puutu kokku läbivaadatud lahkuvate reisijatega, välja arvatud nendega, kes lähevad sama õhusõiduki pardale, või
 - c) nad saabuvad liikmesriigist, välja arvatud juhul, kui komisjon või see liikmesriik on edastanud teabe, et neid reisijaid ja nende käsipagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinutena, või
 - d) nad saabuvad kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnistatud samaväärseks ühiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluse kohaselt.

4.2. Reisijate ja käsipagasi kaitse

1. Reisijaid ja nende käsipagasi kaitstakse ebaseadusliku sekkumise eest alates paigast, kus neile tehti läbivaatus, kuni selle õhusõiduki väljalennuni, mille pardal nad viibivad.
2. Läbivaadatud lahkuvad reisijad ei tohi kokku puutuda saabuvate reisijatega, välja arvatud juhul, kui:
 - a) reisijad saabuvad liikmesriigist, tingimusel et komisjon või see liikmesriik ei ole edastanud teavet, et kõnealuseid reisijaid ja nende käsipagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinutena, või
 - b) nad saabuvad kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnistatud samaväärseks üldiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

4.3. Võimalikku ohtu kujutavad reisijad

Võimalikku ohtu kujutavate reisijate suhtes rakendatakse enne väljalendu asjakohaseid julgestusmeetmeid.

5. REGISTREERITUD PAGAS

5.1. Registreeritud pagasi läbivaatus

1. Kogu registreeritud pagas vaadatakse enne õhusõidukile laadimist läbi, et ära hoida keelatud esemete viimist julgestuspiiranguladele ja õhusõiduki pardale.
2. Registreeritud transfeerpagasi võib läbivaatusest vabastada, kui:
 - a) see saabub liikmesriigist, välja arvatud juhul, kui komisjon või asjaomane liikmesriik on edastanud teabe, et kõnealust registreeritud transfeerpagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinuna, või
 - b) see saabub kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnustatud samaväärseks ühiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluse kohaselt.
3. Registreeritud transiitpagasi võib läbivaatusest vabastada, kui see jääb õhusõiduki pardale.

5.2. Registreeritud pagasi kaitse

Õhusõidukis veetavat registreeritud pagasi kaitstakse loata juurdepääsu eest alates paigast, kus sellele tehakse läbivaatus või kus lennuettevõtja selle vastu võtab, olenevalt sellest, kumb on varasem, kuni seda vedava õhusõiduki väljalennuni.

5.3. Pagasi vastavuse kontroll

1. Iga registreeritud pagasi ühik liigitatakse reisijaga koos või reisijast eraldi liikuvaks pagasiks.
2. Reisijast eraldi liikuvat pagasi ei transportita, välja arvatud juhul, kui see pagas on kas eraldatud reisijast mitteolenevatel põhjustel või selle suhtes kohaldatakse kohaseid julgestuskontrolli meetmeid.

6. LAST JA POST

6.1. Lasti ja posti julgestuskontrolli meetmed

1. Kogu lasti ja posti suhtes kohaldatakse enne õhusõidukile laadimist julgestuskontrolli meetmeid. Lennuettevõtja ei võta lasti ega posti õhusõidukil vedamiseks vastu, kui kokkuleppeline esindaja, tuntud saatja või esindaja teenuseid kasutav kaubasaatja ei ole julgestuskontrolli meetmeid ise kohaldanud või kohaldamist kinnitanud ja nende eest vastutust võtnud.
2. Transfeerlasti ja posti suhtes võib kohaldada alternatiivseid julgestuskontrolli meetmeid, mille üksikasjad nähakse ette rakendusaktis.
3. Transiitlasti ja transiitposti võib läbivaatusest vabastada, kui see jääb õhusõiduki pardale.

6.2. Lasti ja posti kaitse

1. Õhusõidukis veetavat lasti ja posti kaitstakse loata juurdepääsu eest alates paigast, kus selle suhtes kohaldatakse julgestuskontrolli meetmeid, kuni seda vedava õhusõiduki väljalennuni.
2. Pärast julgestuskontrolli meetmete kohaldamist loata juurdepääsu eest nõuete kohaselt kaitsmata last ja post vaadatakse läbi.

7. LENNUETTEVÕTJA POST JA SAADETISED

Lennuettevõtja posti ja saadetiste suhtes kohaldatakse julgestuskontrolli meetmeid, ning need on kaitstud kuni õhusõidukile laadimiseni, et ära hoida keelatud esemete viimist õhusõiduki pardale.

8. LENNUETTEVÕTJA PARDAVARUD

Pardavarude suhtes, sealhulgas veoks või õhusõiduki pardal kasutamiseks ette nähtud toitlustusvahendite ja varude suhtes, kohaldatakse julgestuskontrolli meetmeid ja need on kaitstud kuni õhusõidukisse laadimiseni, et ennetada keelatud esemete viimist õhusõiduki pardale.

9. LENNUJAAMA VARUD

Müügiks või lennujaama julgestuspiiranguladel kasutamiseks ette nähtud varude suhtes, sealhulgas tollimaksuvabade kaupluste ja restoranide varude suhtes, kohaldatakse julgestuskontrolli meetmeid, et ära hoida keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.

10. JULGESTUSMEETMED LENNU AJAL

1. Ilma et see piiraks lennuohutuseeskirjade kohaldamist,
 - a) takistatakse loata isikutel lennu ajal õhusõiduki kabiini sisenemist;
 - b) rakendatakse võimalikku ohtu kujutavate reisijate suhtes lennu ajal asjakohaseid julgestusmeetmeid.
2. Lennu ajal ebaseadusliku sekkumise ärahoidmiseks võetakse asjakohased julgestusmeetmed, näiteks lennumeeskonna ja salongipersonali väljaõpe.
3. Relvi, välja arvatud lastiruumis veetavad relvad, ei tohi vedada õhusõiduki pardal, välja arvatud juhul, kui on täidetud nõutavad julgestustingimused vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja kui asjaomane riik on selleks loa andnud.
4. Punkti 3 kohaldatakse samuti parda julgestustöötajatele, juhu, kui nad relvi kannavad.

11. PERSONALI TÖÖLE VÕTMINE JA VÄLJAÕPE

1. Isikud, kes teostavad läbivaatust, juurdepääsukontrolli, või kohaldavad muid julgestuskontrolli meetmeid või kes vastutavad nende teostamise või kohaldamise eest, võetakse tööle, koolitatakse ja vajaduse korral sertifitseeritakse tagamaks, et nad on selleks tööks sobivad ja pädevad täitma kohustusi, mis neile määratakse.
2. Isikud, välja arvatud reisijad, kes vajavad juurdepääsu julgestuspiiranguladele, peavad saama julgestusalase väljaõppe kas enne lennujaama läbipääsuloa või meeskonnaliikme sertifikaadi saamist.
3. Punktides 1 ja 2 mainitud väljaõpet tehakse esmase väljaõppena ja edaspidi korduvalt.
4. Punktides 1 ja 2 osutatud isikute väljaõpetamisega tegelevatel instruktoritel peab olema vastav kvalifikatsioon.

12. JULGESTUSSEADMED

Läbivaatuseks, juurdepääsu kontrolliks ja muudeks julgestuskontrolli meetmeteks kasutatavad seadmed peavad vastama määratletud spetsifikatsioonile ja nendega peab olema võimalik asjaomaseid julgestuskontrolli meetmeid kohaldada.